

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.663 van 29 april 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 februari 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 26 januari 2009 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 20 maart 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker kwam op 28 november 2008 aan op de nationale luchthaven te Zaventem, met een vlucht afkomstig uit Athene. De luchthavenpolitie stelde vast dat verzoeker reisde met een vals Maltees paspoort.

1.2. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid besliste op 28 november 2008 tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Verzoeker werd overgebracht naar het gesloten centrum 127bis te Steenokkerzeel.

1.3. Verzoeker diende op 16 januari 2009 een asielverzoek in. Uit een vergelijkend onderzoek van verzoekers vingerafdrukken bleek dat hij op 26 oktober 2008 reeds was geregistreerd te Mytilini, Griekenland.

1.4. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid nam op 26 januari 2009 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats. De beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, die verzoeker op 26 januari 2009 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“(…) In uitvoering van artikel 74, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt (...) het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING :

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

(2) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij wordt door de Minister van migratie en asielbeleid geacht de openbare orde te kunnen schaden – valse naamdracht, valsheid in geschriften en gebruik PV Luchtvaartpolitie n° BR.24.FW.111858 dd. 28.11.2008.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten. (...)”

Dit is de bestreden beslissing.

2. De rechtspleging.

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn voornamelijk kosteloos, zodat geen standpunt dient ingenomen te worden in zake de kosten van het geding.

3. Gegrondheid van het beroep.

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 62 van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.1.1. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

3.1.2. Inzake de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel stelt verzoeker dat er geen rekening werd gehouden met het feit dat hij asiel aanvraag en dat het manifest onjuist is om een bevel om het grondgebied uit te vaardigen nadat een asielverzoek werd ingediend

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing genomen is in uitvoering van artikel 74, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981) en overeenkomstig artikel 52/3, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 52/3, § 2, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2. In de in artikel 74/6, § 1bis, bedoelde gevallen beslist de minister of zijn gemachtigde onmiddellijk bij het indienen van de asielaanvraag dat de vreemdeling valt onder de in artikel 7, eerste lid, 1° tot 11°, of de in artikel 27, § 1, eerste lid, en § 3, bedoelde gevallen. In het in artikel 50ter bedoelde geval beslist de minister of zijn gemachtigde eveneens onmiddellijk bij het indienen van de asielaanvraag dat de vreemdeling niet toegelaten wordt tot het grondgebied en dat hij wordt teruggedreven.

Deze beslissingen worden betekend op de plaats waar de vreemdeling wordt vastgehouden.”

Artikel 74, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 bepaalt verder:

“§ 2.- De vreemdeling die binnen het Rijk een asielaanvraag heeft ingediend bij een van de in artikel 71/2, § 2, aangewezen overheden, en die overeenkomstig artikel 74/6, § 1bis, van de wet, in een bepaalde plaats wordt vastgehouden, ontvangt kennisgeving van deze beslissing door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 39bis. In dit geval ontvangt de betrokkene, overeenkomstig artikel 52/3, § 2, van de wet, eveneens een bevel om het grondgebied te verlaten door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 13quinquies.”

Uit het administratief dossier dat door verweerder werd neergelegd blijkt dat verzoeker op 16 januari 2009 in België asiel vroeg en dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid op 26 januari 2009, in toepassing van artikel 74/6, § 1bis, 12°, van de Vreemdelingenwet, een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats nam omdat hij van oordeel was dat verzoeker een asielaanvraag indiende teneinde een eerdere beslissing die tot zijn verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid kon derhalve, gelet op de hogervermelde wets- en reglementaire bepalingen, overgaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoeker maakt met zijn uiteenzetting geen schending van de materiële motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond.

3.2. Verzoeker heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

G. DE BOECK.